

Bale: Der er en Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre ved dette Afsnit. Den høit-ærede Udenrigsminister har nylig udtalt, at Italien i den seneste Tid er rykket saa vidt frem, at der er god Grund til at holde en Gesandt der og at aflægge ham saaledes, at han paa en passende Maade kan repræsentere Danmark. Uagtet jeg ikke tror ved mine Ord her at kunne udøve nogen Indflydelse paa dette Spørgsmaals Afgjørelse, vil jeg dog udtale en Løfte, hvis Betydning i det Mindste staar meget levende for mig. Naar Tiden er om, hvad Danmark kan udrette ved at have Afsendinge paa andre Steder, vil jeg sige, at der er Lande, hvor jeg vilde anse det for særdeles gavnligt for de danske Interesser at have en Afsending, og det er Schweiz. Der er nemlig paa de forskjellige Steder i Schweiz saa overordentlig meget at lære med Hensyn til vore indre danske Forhold, at det vilde være særdeles gavnligt, om vi havde en stadig Repræsentant der. Schweiz er ganske vist et lille Land, men det indtager, som vi saae ved Udstillingen i Wien, en Stilling, der sætter det meget nær ved Siden af de allerstørste Magter. Hvad der foregaar i de forskjellige Kantoner, er saa lærerigt, og der kan hentes saa mange gavnlige Oplysninger derfra, at jeg vilde anse det for en stor Tjeneste, man gjorde sit Fædreland, naar man holdt en stadig Afsending i Schweiz, som kunde sætte os i Stand til at følge, hvad der skete der. Der sker nemlig, som ærede Medlemmer nok kunne tænke sig, Meget, som ikke ligesom kommer til Offentlighedens Kundskab, navnlig Meget af, hvad der kunde være nyttigt for os at vide med Hensyn til Fremskridt i Folkelivet, og naar man

altsaa havde en Repræsentant der, som kunde overkomme at meddele den danske Regjering, hvad der skete i denne Henseende, vilde det være til overordentlig Gavn for os. — Jeg vil slutte med at udtale en Betragtning, som jeg tidligere har fremhævet, og som jeg endnu fastholder, nemlig at de Penge, en lille Stat udgiver til sine Repræsentanter i Udlandet, forudsat at Valget af disse Repræsentanter sker paa en formaalstjenlig Maade, efter min Mening ere langt bedre anvendte end de Penge, man giver ud til Forsvaret. Det er nemlig givet, at de Penge, man giver ud til Forsvaret, umulig kunne tilfredsstille i Sammenligning med de umaadelige Midler, andre Lande kunne anvende derpaa, hvorimod de Penge, Danmark anvender paa sine Gesandtskaber i Fredstid, som dog er den længste Tid, kunne have en saadan Indflydelse paa Sikringen baade af Freden og af Udviklingen, at jeg antager, at disse Penge ere de bedst anvendte, vi som lille Stat kunne udgive. Jeg indrømmer, at der er og altid har været en stor Utilbøielighed i de forskjellige repræsentative Forsamlinger til at give Penge ud til dette Diemed, fordi man desværre ser, at Posterne lægges i Hænderne paa Folk, der ikke i alle Henseender kunne røgte det Høverd, som bliver dem overgivet. Der kræves nemlig Egenstaber af dem, som det er meget vanskeligt at forene. De skulle baade have Formue, som Staten ikke kan give dem, og dernæst skulle de have en Personlighed, der er vel istykket til at fremtræde paa de forskjellige Steder og at virke med den Kraft og Indsigt, som kræves i de forskjellige Diebliske, men disse Hensyn vilde dog ikke i samme Grad fordres af en dansk Afsending i Schweiz.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag under Nr. 21 til § 18 af Udvalget:

B. 1. b. (Midlertidigt Tillæg til Børdpenge for den nuværende Missionschef i Wien), (Bet. Nr. 43).

Summen 158,000 Kr. nedsettes med 4,000 Kr., og der tilføres Kontoen:

„Midlertidigt Tillæg ..... 4,000 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

Forslag under Nr. 22 til samme Paragraf af Samme:

Samme Konto og Nr. (Tillæg til Børdpenge for 1876—77 for Missionschefen i Rom).

Summen 158,000 Kr. nedsettes med 8,000 Kr., og der tilføres Kontoen:

„Midlertidigt Tillæg ..... 4,000 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforlaget § 18, efter de foretagne Afstemninger, saalydende:

Til Udenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 383,512 Kr.

vedtoges uden Afstemning.